

สาเหตุแห่งการกระทำความคิดของเด็ก

ในระยะปัจจุบันนี้ ใ้ปรากฏเหตุการณ์อันน่าหวาดเสียวและรุนแรงจากการกระทำของเด็กและเยาวชนขึ้นอยู่เสมอ จนเป็นปัญหาสังคมที่จะต้องรีบหาทางป้องกันแก้ไข เพราะว่าขณะนี้ม้เด็กวัยรุ่นเป็นจำนวนมากประพฤติคนไม่เหมาะสม ซากระเบียบวินัย และสร้างพฤติกรรมที่เป็นการทำลายสวัสดิภาพของสังคมส่วนรวม ทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดอยู่เสมอ เช่น ยกพวกตีกันในสนามกีฬา สไตรค์ไม่ยอมเข้าห้องเรียนหนังสือ รุมทำร้ายครูอาจารย์ มั่วสุมเสพยาเสพติดให้โทษ เอนกการพนัน คี๋มสุรา จับกลุ่มตามราวสะพาน คอยทะเล่ยมผู้หญิง และที่ร้ายแรงที่สุดก็คือ การรวมกันข่มขืนและฆาตกรรมหญิงสาวดัง เป็นที่ทราบกันอยู่ทั่วไป

นักอาชญาวิทยาได้พากันค้นคว้าและวิจัยว่าอะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กวัยรุ่นมีความประพฤติเสื่อมเสียเช่นนี้ เพราะว่าถ้การแก้ไขการกระทำความคิดของผู้ใหญ่ได้ลดน้อยเท่าใด ก็ยิ่งทำให้ต้องเพิ่มความสนใจที่จะต้องแก้ไขเด็กกระทำความคิดเสียแต่ต้นเมื่อมากยิ่งขึ้นเท่านั้น เพราะการกระทำความคิดของเด็กก็คือการฟักตัวของอาชญากรรมนั่นเอง

การกระทำความคิดของเด็กนั้น นักอาชญาวิทยาถือว่า เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของเด็ก การกระทำของเด็กไม่ว่าจะเป็นการกระทำที่ผิดปกติ หรือการกระทำอื่น ๆ ที่ไม่ผิดปกติของเด็กคนเดียวกันนั้น เป็นสิ่งที่ไม่ได้แตกต่างกันเลย เพราะต่างก็เป็นการแสดงออกคว้ความผลักดันจากข้างใน เพื่อตอบสนองต่อความกดดัน

อย่างหนึ่งในส่วนรวมของจิตกริยาที่แสดงออกของเด็ก และในการค้นหาสาเหตุการกระทำความคิดของเด็กนั้น ชนิดความคิดที่เด็กกระทำลง เช่น ลักทรัพย์ หนีโรงเรียน ฯลฯ เป็นเพียงการเรียกชื่อการกระทำความคิดนั้น ๆ ไม่ใช่เป็นการแสดงลักษณะในตัวเด็กแต่อย่างใด ฉะนั้นการศึกษสาเหตุที่ทำให้เด็กแต่ละคนมีปัญหาทางความประพฤติ จึงต้องค้นหาให้ลึกถึงความรู้สึกรู้ใจของเด็กผู้กระทำความคิดที่มีต่อการกระทำอันบกพร่องของเขาเป็นสำคัญ ตัวอย่างเช่น การหนีโรงเรียนของเด็ก สำหรับเด็กคนหนึ่งอาจรู้สึกว่าเขาเรียนไม่ได้ เพราะสมองไม่คิดเรียนไม่ทันเพื่อน แต่เด็กอีกคนหนึ่งอาจรู้สึกว่าเขาเป็นคนที่ถูกรังเกียจในครอบครัว จึงเกิดปฏิกิริยาขัดแย้งต่อผู้มีอำนาจในครอบครัว จนเลยไปถึงโรงเรียนด้วย โดยไปขัดแย้งกับผู้ที่มีอำนาจในโรงเรียนอีก แต่เด็กบางคนหนีโรงเรียนเพราะทำตามเพื่อนก็มี หรือเพราะเกลียดโรงเรียนก็มี

สำหรับสาเหตุที่เป็นสิ่งผลักดันให้คนเราเป็นผู้ร้ายหรืออาชญากรนั้น สาเหตุที่สำคัญอาจแบ่งแยกออกได้เป็น ๒ ประการ คือ *

๑. เกิดจากภายในร่างกาย หรือตัวผู้กระทำผิดนั่นเอง รวมทั้งจิตใจและระบบประสาท หรือสิ่งผลักดันอย่างอื่น ๆ เรียกว่าสาเหตุทางกายและจิตใจ
๒. เกิดจากสิ่งแวดล้อมภายนอกที่ละเล็กละน้อยหมักหมมกันเข้า จึงเปลี่ยนแปลงนิสัยจิตใจให้โน้มเอียงไปในทางชั่วร้าย เรียกว่าสาเหตุทางสิ่งแวดล้อม

๑. สาเหตุทางกายและจิตใจ เป็นการศึกษาถึงลักษณะของบุคคลที่กระทำผิด ซึ่งมีเรื่องที่สำคัญ ๆ ดังนี้

* ไชยเจริญ สันติศิริ, คำบรรยายอาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา ชั้นปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ภาค ๑ อาชญาวิทยา. (พระนคร :

๑.๑ กรรมพันธุ์

กรรมพันธุ์ คือการสืบลักษณะหรือนิสัยของพ่อแม่ทางกาย ใจ ไปสู่ลูกหลาน ^๒ อันอาจมีทั้งสิ่งที่ตกและสิ่งที่ชั่วของฝ่ายพ่อบาง ฝ่ายแม่บาง และเด็กที่เกิดจากพ่อแม่เดียวกันไม่จำเป็นต้องมีนิสัยใจคอเหมือนกัน สุกแล้วแต่ว่าเด็กคนไหน จะรับเอาส่วนใดของพ่อแม่ไว้มากหรือน้อย

ลักษณะที่ถ่ายทอดกันไป บางอย่าง เป็นอิสระ ถึงแม้ว่าจะไปผสมหรือปะปน กับคุณลักษณะอย่างอื่น ก็ไม่กลืนหายลักษณะอันเป็นอิสระนั้นไปได้ ดังนั้นแม้คุณลักษณะอิสระ เช่นนี้จะยังไม่ปรากฏออกมาในระยะ ๒ - ๓ ชั่วคน แต่อาจจะปรากฏออกมาในภายหลัง ก็ได้ เช่น ลูกไม่เหมือนพ่อแม่ แต่ไปเหมือนปู่ หรือทวด เป็นต้น ข้อนี้เป็นแนวความคิดอันหนึ่งของ Lombroso โดย Lombroso เห็นว่าอาชญากรต่างกับผู้ที่มิใช่อาชญากรก็ เพราะพวกแรกมีความวิปริตเนื่องจากมีคุณภาพที่ถ่ายทอดมาโดยทางกรรมพันธุ์ มีลักษณะถอยหลังกลับไปเหมือนกับบรรพบุรุษยุคต่างยุคต่างสมัยกันคือ ลักษณะของจิตใจกลับไปเหมือนคนในสมัยเก่า จึงมีความประพฤติกฎที่ผิดของสังคมในยุคปัจจุบัน ^๓

การอธิบายในเรื่องกรรมพันธุ์นี้ นักอาชญาวิทยาส่วนมากเห็นว่า เมื่อนำมาพิจารณาถึง เรื่องเด็กกระทำคามผิดนั้น การเป็นผู้กระทำผิดมิใช่สิ่งที่ถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ ความจริงลักษณะทางร่างกายเท่านั้นที่เห็นได้ชัดว่าเป็นการถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ และเห็นว่ากรรมพันธุ์มีอิทธิพลก็เฉพาะเป็นทุนเดิมที่ได้มาแต่กำเนิดเท่านั้น

^๒ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, (พระนคร : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, ๒๔๘๓), หน้า ๑๘

^๓ ส่งา ลีนะสมิต, อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยาพิศดาร (ตอน ๑)

เมื่อเด็กนั้นเจริญวัยขึ้น พัฒนาศักยภาพของตนไปเรื่อย ๆ กรรมพันธุ์หรือทุนเดิมก็ยังมีจำกัดอยู่เท่าเดิม จึงเป็นเพียงบางส่วนที่จะช่วยในการตัดสินใจ ซึ่งก็จะปฏิเสธว่ากรรมพันธุ์ไม่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดเสียทีเดียวก็ได้

๑.๒ ต่อมและส่วนดีของร่างกาย

๑.๒.๑ ต่อม ในร่างกายมนุษย์เรามีต่อมอยู่ ๒ ชนิดคือ

(๑) ต่อมมีท่อ (Duct Gland) เป็นต่อมที่ปล่อยน้ำเลี้ยงออกไปตามท่อนอกร่างกาย หรือออกไปสู่ขอรูต่าง ๆ ภายในร่างกายเช่น ต่อม น้ำตา ต่อมเหงื่อ ต่อม น้ำลาย ต่อม เหลล่านี้อาศัยทำงานโดยปกติ ร่างกายก็ปกติ จะเป็นคนร่าเริงสนุกสนานแข็งแรง แต่ถาต่อมไม่ทำงานก็จะมีอาการเจ็บป่วยควยโรคต่าง ๆ ร่างกายอ่อนแอ จิตใจเศร้าหมอง หงุดหงิด โกรธง่าย เป็นต้น

(๒) ต่อมไม่มีท่อ (Ductless Gland) เป็นต่อมที่ไม่มีท่อระบายน้ำเลี้ยงออกตามช่องทางเหมือนต่อมมีท่อ แต่จะขับน้ำเลี้ยงของมันซึ่งเรียกว่า ฮอรโมนออกมาผสมน้ำเหลืองหรือเลือดแล้วไปหล่อเลี้ยงตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ต่อมประเภทนี้ที่สำคัญได้แก่ต่อมไทรอยด์ (Thyroid) ต่อมไทมัส (Thymus) ต่อมพิทูอิทารี (Pituitary) ต่อมเพศ หรือโกแนด (Gonad) สำหรับต่อมไม่มีท่อเหล่านี้ได้มีผู้ค้นคว้าศึกษาและเขียนบทความทางวิชาการอันมีหลักฐานน่าเชื่อถือเป็นจำนวนมากว่า หากระบบการทำงานผิดปกติไป หรือทำงานน้อยไปหรือมากไป ก็จะมีผลทำให้ระบบของร่างกายเปลี่ยนแปลงไป และความตึงเครียดของอารมณ์ ความสับสนวุ่นวายในค่านิยม

Paul W. Tappan, The Problem of Delinquency, (Boston : Houghton Mifflin Company, 1959), p. 44

ย่อมเกิดขึ้นตามมา และเมื่อมีปัจจัยอื่น ๆ มาประกอบเข้าก็ทำให้บุคคลนั้นมีส่วนโน้มเอียงไป ในทางที่จะประกอบอาชญากรรมได้ง่ายขึ้นกว่าปกติ ^๖

๑.๒.๒ ส่วนสัคของร่างกาย (Body - Build) นอกจากเรื่อง
ตอมแล้ว ได้มีผู้นอธิบายถึงเรื่องส่วนสัคของร่างกายว่ามีผลต่อความประพฤติของบุคคลได้คือ

Dr. Ernest Kretschmer จิตแพทย์ชาวเยอรมัน ได้อธิบายว่ามนุษย์
มีเรือนร่างอย่างหนึ่งก็ก่อให้เกิดความนึกคิด และการกระทำเป็นอย่างหนึ่งไม่เหมือนกัน
ทุกคน โดยแบ่งชนิดของเรือนร่างบุคคลออกเป็น ๔ แบบ คือ ^๗

- (๑) Asthenic type พวกผอมสูง เป็นคนช่างคิด นักรักค้นคว้าและชอบ
เก็บคว
- (๒) Pyknic type พวกอ้วนเตี้ย เป็นคนชอบสังคัม อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย
- (๓) Athletic type พวกแข็งแรงรูปร่างใหญ่โต ชอบกีฬา
- (๔) Dyplastic type พวกรูปร่างพิกลพิการ ผิดส่วน แนวคิดไม่แน่นอน
ทำควมผิดงาย

อีกท่านหนึ่งคือ Professor William H. Sheldon จิตแพทย์ชาว
อเมริกันได้แบ่งลักษณะของบุคคลออกเป็น ๓ แบบ คือ ^๘

- (๑) Endomorphic พวกรูปร่างกลมเตี้ย จะมีอารมณ์เอื้อระเหย
เป็นคนเจ้าสำราญ เบิกเผยโอ้อา แสดงเคนอยู่ตลอดเวลา

^๖ ชาย เสวิกุล, อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา, (พระนคร : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๑๔), หน้า ๖๔

^๗ สง่า ลินะสมิต, เรื่องเคิม, หน้า ๖๔

^๘

(๒) Mesomorphic พวกมีกล้ามเนื้อแข็งแรง ลำตัวใหญ่ ออกกว้าง มือและข้อมือแข็งแรง จะมีอารมณ์แสดงออกในทางเป็นคนประเปรี้ยว ทำอะไรคล่องแคล่ว พุคเสียงดัง ชอบประพศึกาวราว

(๓) Ectomorphic พวกผอมสูง แบบบาง จะมีอารมณ์แสดงออกในทางเป็นคนอมโรค ซื่อาย เก็บตัว ไม่ชอบเข้ากับคนมาก

แต่คำอธิบายของทั้ง ๒ ทานนี้ยังมีข้อวิจารณ์ว่าการสำรวจตั้งหลักเกณฑ์เช่นนี้เป็นการอธิบายจากตัวอย่างของผู้ถูกสำรวจส่วนน้อย ยังไม่แน่นอนเพียงพอที่จะคลุมถึงบุคคลส่วนใหญ่ และในการประชุมเรื่องการคุ้มครองป้องกันสังคมที่เมืองมิเลนประเทศอิตาลี เมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๔ ใ้รายงานผลตอนหนึ่งไว้ว่า ความรู้ในเรื่องส่วนสัคและลักษณะของร่างกายอาชญากร ซึ่งในบางกรณีอาจใ้พิสูจน์บุคคลที่สงสัยว่าจะเป็นอาชญากรได้หรือรูปร่างลักษณะของร่างกายจะมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับลักษณะนิสัย และการกระทำอันเป็นผิดอาญาใ้ก็ตาม แต่ก็ไม่ควรจะยึดมั่นในหลักรูปร่างลักษณะและส่วนสัคตามหลักวิชามนุษยวิทยาใ้ทีเดียว เพราะสิ่งเหล่านี้จะใ้ความรู้ใ้แต่ในส่วนคำหนิลักษณะหรือขอบกพรองภายนอก และการแสดงออกมาภายนอกเท่านั้น การศึกษาคนควาเกี่ยวกับบุคคิภาพอันสมบูรณ์ของบุคคลจะตองใ้คนควาและตรวจสอบลักษณะและสภาพจิตใ้ใจอันเป็นเรื่อภายในใ้กายของบุคคลควย จึงจะทราบเอ็กคิภาพ (Individuality) อันแท้จริงของบุคคล

๑.๓ ลูกฝาแฝด

ฝาแฝดมี ๒ แบบ แบบที่ ๑ เรียกว่า Monozygotic เกิดจากไข่ใ้ใบใ้เดียวกัน โดยเซลล์ของไข่ใ้ใ้แบ่งแยกออกเป็น ๒ ซีก แล้วแต่ละซีกเกิดเป็นตัวคนใ้ใ้แฝดชนิดนี้จะเหมือนกันทั้งหน้าตาและเพศ แบบที่ ๒ เรียกว่า Dizygotic เกิดจากไข่

คนละใบ โดยไข่เกิดสุกที่เคียว ๒ ใบพร้อมกัน แล้วถูกผสมทั้ง ๒ ใบ แต่ชนิดนี้จึงไม่
จำเป็นต้องเหมือนกัน ทั้งหน้าตาและเพศ ๑๐

จากหลักฐานที่ได้ศึกษาค้นคว้ากัน ทั้งในยุโรปและสหรัฐอเมริกา พบว่าใน
ฝาแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกันนั้น ส่วนมากถ้าเป็นอาชญากรก็เป็นทั้งคู่ หรือถ้าเป็นคนดี
ก็เป็นคนดีทั้งคู่ แต่เหตุผลเพียงเท่านี้ยังไม่เพียงพอที่จะยืนยันได้จริงๆ การที่เป็นเช่นนี้
เพราะกรรมพันธุ์เพียงอย่างเดียว เพราะคนเราจะประกอบอาชญากรรมนั้น ต้องมี
ปัจจัยหลายอย่างมาประกอบกัน ๑๑ ทั้งความเห็นของศาสตราจารย์นิวแมน ซึ่งเป็น
ผู้เชี่ยวชาญในค่านฝาแฝดว่า ๑๒

"ข้อวิจารณ์สำคัญซึ่งข้าพเจ้าได้พบในการ แต่ง เล่าปัญหาเกี่ยวกับฝาแฝด
กับอาชญากรรมก็คือ ฝาแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกันประกอบอาชญากรรมด้วยกันทั้งสองคน
มากกว่าฝาแฝดที่เกิดจากไข่คนละใบ แต่ทั้งนี้ก็อาจเป็นค้วยฝาแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียว
กันนั้นมีความใกล้ชิดกันมาก จึงทำให้สองคนกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ควบกัน หรือร่วมกัน
มากกว่า จึงเป็นเหตุให้ทั้งสองคนได้รับอิทธิพลอันมีผลทำให้เกิดความโน้มเอียงไปในทาง
ที่จะประกอบอาชญากรรมคล้ายกันทั้งคู่ และข้อนี้เรามีไต่ยกขึ้นมาประกอบการพิจารณาด้วย
จึงทำให้การศึกษาในเรื่องนี้ยังไม่สมบูรณ์พอ แต่อย่างไรก็ตามเราอาจกล่าวได้ว่า
เนื่องจากประสพการณ์ต่าง ๆ สำหรับฝาแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวมีความคล้ายคลึงกัน

๑๐ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๕๖ - ๕๗

๑๑ ชาย เสวิกุล, เรื่อง เกม หน้า ๖๐

๑๒ เรื่องเดียวกัน หน้า ๖๑

หรือรวมกันยิ่งกว่าฝาแฝดที่เกิดจากไข่สองใบ เพราะความใกล้ชิดกันมีมากกว่า ฉะนั้นความเหมือนกันในพฤติกรรมเกี่ยวกับอาชญากรรมสำหรับฝาแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกันจึงมีมากกว่าความต่างกัน และตรงกันข้ามกับฝาแฝดที่เกิดจากไข่คนละใบ"

๑.๔ ความไม่สมประกอบของร่างกาย (Physical Handicaps)

ความไม่สมประกอบของร่างกายของคนเราเช่น ร่างเตี้ยแคระ จมูกบี้ ปากแหว่ง แขนขาพิการ หน้าตาน่าเกลียด ฯลฯ ถือว่าเป็นสิ่งผลักดันให้เกิดการกระทำหรือความประพฤติที่ผิดปกติได้ เพราะบุคคลที่มีลักษณะเช่นนี้จะเกิดความรู้สึกไปในทางที่เป็นปมค้อย (Inferiority Complex) และเมื่อถูกล้อเลียนเยาะเย้ยมาตั้งแต่เด็ก จะทำให้มีอุปนิสัยไม่พอใจ และหวาดระแวงอยู่ตลอดเวลา มีความน้อยใจ เจ็บช้ำใจในความไม่สมประกอบของตัว ดังนั้นตามหลักจิตวิทยา คนเราเมื่อขาดอย่างหนึ่งก็ต้องพยายามหาสิ่งอื่นมาชดเชย (Compensation) โดยการแสดงความสามารถ ถ้าเป็นการแสดงความสามารถในทางที่ดีก็เป็นการดี แต่ถากการชดเชยไปกระทำไปในทางที่ไม่ดีผลเสียหายก็เกิดขึ้นเช่น คนที่มีหน้าตาน่าเกลียด เพื่อให้คนอื่นเกิดความเกรงกลัวไม่กล้าหัวเราะเยาะ ก็ต้องทำตัวเป็นคนดูคนพาลเป็นนักเลงหัวไม้ หรือคนที่ร่างกายไม่สมประกอบก็พยายามฝึกฝนหาความสามารถในทางฝีมือเช่น การปลอมแปลง การใช้เล่ห์เหลี่ยมกลโกง เป็นต้น สิ่งเหล่านี้แม้ว่าในตัวของมันเองไม่เป็นอาชญากรรม แต่ก็เป็นส่วนที่จะนำไปสู่การประกอบอาชญากรรมได้ ^{๑๓}

๑.๕ ความคางพรอยของครอบครัว (Hereditary Taint) คือ

ความคางพรอยหรือจุดคางหรือเป็นคำหนึ่งในทางกรรมพันธุ์ ซึ่งมีในครอบครัวใดครอบครัวหนึ่งเช่น บางครอบครัวพ่อแม่เป็นคนวิกลจริต ทายาทหรือผู้สืบสันดาน บางครั้งก็เป็นผู้มีสติหรือจิตใจไม่สมประกอบได้ หรือพ่อแม่เป็นคนซัดซี้ซี้โมย ลูกก็อาจมีนิสัยเช่นนั้นไปด้วยได้

ความบกพร่องหรือความค้างพรอยเหล่านี้ ผู้สืบสันดานอาจรับได้ ๒ ทางคือ ความค้างพรอยที่รับออกมาโดยตรง เช่น จากพ่อหรือแม่ หรือทั้ง ๒ คน กับทางอ้อมซึ่งรับทอดมาจากบรรพบุรุษในสกุลนั้น แต่ทางไกลขึ้นไปหลายชั่วอายุคน ๑๔

สิ่งที่จะอาจจะรับทอดมาได้ทั้งทางร่างกายและจิตใจ แล้วมาปรากฏในภายหลัง ซึ่งเกี่ยวกับภาวะในครอบครัวของผู้กระทำผิดมี เช่น ๑๕

๑. ความผิดปกติหรือความบกพร่องเกี่ยวกับจิตใจ
 - ก. ปัญญาอ่อน (Feeble mindedness)
 - ข. ความวิกลจริต (Insanity)
 - ค. จิตพยาธิ (Psychopathy)
 - ง. ลมชักหรือลมบ้าหมู (Epilepsy)
๒. อาชญากรรมหรือการกระทำที่เป็นภัยต่อสังคม (Criminality)
๓. การโสเภณี (Prostitution)
๔. โรคพิษสุราเรื้อรัง (Alcoholism)
๕. โรคฆ่าตัวตายหรืออัตวินิบาตกรรม (Suicides)
๖. ลักษณะต่าง ๆ เกี่ยวกับค่านิยมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม รวมทั้งค่านิยมพยาธิวิทยา คือ การป่วยไข้เล็กน้อย ๆ เช่น มีอาการแปลก ๆ ของโรคจิต แต่ไม่ร้ายแรงเหมือนในข้อ ๑

ตัวอย่างครอบครัวอาชญากรที่ประกอบอาชญากรรมสืบเนื่องกันมาหลายชั่วคนเช่น

๑. ครอบครัว Jukes ในสหรัฐอเมริกา ซึ่ง Mr.Dugdale ได้เป็นผู้ทำการสำรวจใน ค.ศ. ๑๘๗๕ ปรากฏว่าในช่วงระยะเวลาชีวิตคนในตระกูลนี้ ในระหว่าง

เวลาประมาณ ๒๐๐ ปี จากการสำรวจคนในตระกูลประมาณ ๑,๒๐๐ คน ปรากฏว่า เป็นขอทาน ๒๕๐ คน เป็นผู้ตองคำพิพากษาว่ากระทำความผิดอาญา ๑๔๐ คน เป็น ๒๒
ผู้ร้ายอาชีพ ๖๐ คน ฆาตกรตาย ๗ คน เป็นโสเภณี ๕๐ คน เป็นกามโรค ๔๐ คนและ
ของคดีเรื่องบุตรนอกสมรส ๓๐ คน ๑๖

๒. ครอบครัว Zero ในสวิสเซอร์แลนด์ Dr. Jorger เป็นผู้คนควา
ในจำนวน ๔๐๐ คน ในช่วงระยะเวลา ๖ ชั่วอายุคน ปรากฏว่าเป็นขอทานอาชีพ
๑๐๒ คน เป็นโสเภณี ๑๕๐ คน เป็นลูกเกิคนอกสมรส ๑๐๗ คน เป็นพวกช่วยตัวเอง
ไม่ได้ ๕๐ คน เป็นอาชญากร ๕๐ คน และเป็นผู้ร้ายฆาตกรตาย ๗ คน ๑๗

๓. ครอบครัว Kallikaks ซึ่ง Dr. Henry H. Goddard นัก
จิตวิทยาได้ทำการศึกษาค้นคว้าในนิวยอร์ก ปี ค.ศ. ๑๙๑๒ เป็นการสำรวจคนในตระกูล
นี้ ซึ่งสืบเนื่องมาจาก ๒ สาย จากแม่ที่เป็นโรคจิตทรมายสายหนึ่ง และต่อมาพ่อมาได้
ภรรยาใหม่ที่มีตระกูลดีแล้วเปรียบเทียบกัน ปรากฏว่าสายที่แม่เป็นโรคจิตทรมาย จาก
๔๕๐ คน มีปกติเพียง ๔๖ คน เป็นโรคจิตทรมาย ๑๔๓ คน เป็นโสเภณี ๒๔ คน เป็นโรค
ลมชักหรือลมบ้าหมู ๓ คน เป็นอาชญากร ๕ คน เป็นนักเลงคุมของโสเภณี ๓๓ คน
ส่วนทางสายที่แม่มีเลือดดีประมาณ ๔๘๖ คน ปรากฏว่าตายเสียตั้งแต่เล็ก ๆ ๕ คน
มีคนเดียวเป็นคนขี้เมา นอกนั้นเป็นคนดีทั้งหมด ๑๘

๑.๖ ความไม่สมประกอบของจิตใจ
คนเราย่อมมีจิตใจต่าง ๆ กัน พวกที่มีจิตใจดีหรือจิตใจธรรมดา
ยอมเป็นคนที่มีจิตใจปกติ ส่วนพวกที่มีจิตใจเลว หรือจิตใจชั่วร้าย ย่อมเป็นพวกที่มีจิตใจ
ผิดปกติ ซึ่งพวกหลังนี้มักจะเป็นเหตุแห่งอาชญากรรมที่สำคัญมาก เพราะบุคคลพวกนี้

๑๖ สง่า สันะสมิต, เรื่องเดิม, หน้า ๕๔ - ๕๕

๑๗ ไชยเจริญ สันศิริ, เรื่องเดิม หน้า ๑๑๖

เป็นพวกที่มีศีลธรรมต่ำ กระทำอะไรลงไปโดยมิได้คิดถึงผลของการกระทำบ้าง หรือไม่มี
ความศรัทธาเชื่อใจในการกระทำบ้าง แต่เป็นการยากที่จะวินิจฉัยว่าใครมีจิตใจปกติ
หรือใครมีจิตใจผิดปกติ นายแพทย์ประสพ รัตนากรกล่าวว่ ผู้ที่มีจิตใจปกติ บุคคลนั้นจะ
ต้องสมบูรณ์ทั้งร่างกาย ไม่มีโรค ไม่มีความพิการ และสมบูรณ์ทั้งทางจิต มีใจปกติและมี
ความสามารถจะปรับปรุงตนเองให้อยู่กับสังคมได้

ตามปกติ บุคคลเรานั้นย่อมมีบุคลิกลักษณะ เป็นของตนเองแตกต่างกันออกไป
ในแต่ละบุคคล ซึ่งบุคลิกลักษณะของบุคคลพอจะแบ่งออกได้ดังนี้ ^{๑๕}

(๑) Extrovert ไต่แก่ บุคลิกลักษณะชอบการสมาคม สนใจต่อสิ่งแวดล้อม ชอบแสดงความสามารถของตนให้ปรากฏต่อสังคม

(๒) Introvert ไต่แก่ บุคลิกลักษณะชอบเก็บตัว ไม่ชอบการสมาคม สนใจเฉพาะเรื่องของตนเอง ไม่สนใจต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) Leader ไต่แก่บุคลิกลักษณะของผู้นำในทุกทาง เช่น ความคิด การ
เล่น การทำงาน

(๔) Follower ไต่แก่บุคลิกลักษณะของผู้ตาม ชอบทำอะไรตามผู้อื่น
ชอบอยู่ในบังคับบัญชาของผู้อื่น

(๕) Self - Estimation ไต่แก่บุคลิกลักษณะที่รู้จักและไม่รู้จัก
ประมาณตัวเองในทีสมควรหรือไม่สมควร เช่น บางคนรู้จักที่ต่ำที่สูง บางคนไม่รู้จักที่ต่ำที่สูง

(๖) Adaptability ไต่แก่บุคลิกลักษณะที่รู้จักปรับปรุงตนเองให้เข้า
กับสิ่งแวดล้อม เหมาะสมแก่การสมาคม

^{๑๕} แดม กุลนันทน์, เหตุแห่งอาชญากรรมเนื่องจากจิตใจ, วิทยานิพนธ์

(๗) Stability of Mood ได้แก่มุคตลิกลักษณะที่มีอารมณ์แน่นอนไม่เปลี่ยนแปลงอารมณ์ง่าย ๆ

(๘) Special interest and ability ได้แก่มุคตลิกลักษณะที่สนใจหรือมีความสามารถในการใดเป็นพิเศษ เช่น สนใจหรือมีความสามารถในงานประเภทหนึ่งประเภทใด ก็ทำประเภทหนึ่งประเภทใด เป็นพิเศษ

(๙) Type of Books ได้แก่มุคตลิกลักษณะชอบและหมกมุ่นอยู่กับหนังสือประเภทหนึ่งประเภทใด เช่น หนังสือประเภทนักสืบ จิตวิทยา กฎหมายหรือเรื่งรรมย์

(๑๐) Religious affiliation and Interest ได้แก่มุคตลิกลักษณะเคร่งครัดในศาสนาเล็กน้อยเพียงใด และมีความเห็นเกี่ยวกับศาสนาประการใด

เมื่อได้ทราบมุคตลิกลักษณะของแต่ละบุคคลแล้ว ก็วินิจฉัยว่ามีความผิดปกติจากมุคตลิกลักษณะเดิมเล็กน้อยเพียงใด อาการผิดปกติของจิตใจที่เริ่มต้นทำให้มุคตลิกลักษณะเปลี่ยนแปลงไปที่ควรสัง เกตมี ๒๐

(๑) Seclusive ได้แก่อากการแยกตนเอง ไม่ยอมสังคมกับใคร

(๒) Shy ได้แก่อากการอายมากกว่าปกติ เช่น ในการพูด การทำงาน แม้ว่า จะพูดหรือทำงานได้ก็อาย ไม่สามารถปรับปรุงตนเองให้เข้ากับสังคมได้

(๓) Sensitive ได้แก่อากการหวาดระแวง คือเข้าใจว่าการกระทำทุกอย่างของคนอื่นเป็นผลร้ายแก่ตนเองเสมอ

(๔) Suspicious ได้แก่อากการสงสัย โดยการไม่ไว้วางใจคนอื่น คิดเสมอว่าคนอื่นจะไม่ปรารถนาดีต่อตน

(๕) Feeling of inferiority ได้แก่อากการรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจในปมคอบของตนเอง

(๖) Imaginative ได้แก่อากการที่คิดอะไรตามความพอใจ โดยทาง

- (๓) Romantic ไต่แก่อากการคิดหมกมุ่นแต่ทางกามารมณ์
- (๔) Day-Dream ไต่แก่อากการสมาธิลอย คึดฝันแต่เรื่องไร้สาระ
- (๕) Phantastic ไต่แก่อากการที่มีความคิดและการกระทำแปลก ๆ

นาขบขัน

- (๑๐) Egotistical ไต่แก่อากการชอบโอ้อวด
- (๑๑) Emotionally Unstable ไต่แก่อากการที่มีความโกร่ง่ายและ

คืใจ เสียใจง่าย

อาการเปลี่ยนแปลงของจิตใจ ซึ่งเป็นการโน้มน้าวซึ่งจะเป็นโรคจิตทั้ง ๑๑ ประการดังกล่าวนี้ โดยมากมักจะมีอาการผิดปกติเช่นนั้นมาตั้งแต่เด็ก และกว่าจะแปรสภาพจากอาการผิดปกติมาเป็นโรคจิตต้องมีระยะเวลาอันยาวนาน คนเป็นโรคจิตมิใช่เป็นโดยปัจจุบัน ต้องมีความโน้มน้าวซึ่งจะเป็นโรคจิตอยู่แล้ว โดยมีบุคลิกลักษณะผิดปกติมาก่อน แล้วมีอาการเศร้าเสียใจมากกระทบกระเทือนเข้า ก็แปรสภาพเป็นโรคจิตได้ง่าย ส่วนพวกที่มีจิตใจปกติเมื่อมีอาการเศร้าเสียใจมากกระทบกระเทือนจะไม่เป็นโรคจิตเพราะมีกำลังใจต่อต้านความทุกข์ต่าง ๆ ได้ ความทุกข์นั้น ๆ มักได้แก่ ๒๑

- (๑) Business Anxiety ความเป็นทุกข์และหนักใจเกี่ยวกับงานที่ทํา
- (๒) Death of relative ความตายของญาติมิตร
- (๓) Loss of Property ความสูญเสียซึ่งทรัพย์สิน
- (๔) Disappointment in love ความผิดหวังในเรื่องรัก
- (๕) Domestic Trouble ความยุ่งยากของครอบครัว
- (๖) Excessive Study ความหมกมุ่นและความยุ่งยากในการศึกษา
- (๗) Political excitement ความตื่นเต้นและความคิดฟุ้งซ่านเกี่ยว

สำหรับโรคจิตเนื่องจากความค้อยในทางสติปัญญา ได้แก่พวกจิตบกพร่องหรือปัญญาอ่อน ซึ่งเป็นคนโง่มาแต่กำเนิดแบ่งออกเป็น ๓ ประเภทคือ

(๑) คนโง่ (Moron) พวกนี้อาจได้รับการอบรมสั่งสอน พอที่จะทำงานเลี้ยงตัวเองได้ แต่ต้องเป็นงานง่าย ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการใช้ความคิด และต้องมีการควบคุมการทำงานตามสมควรด้วย พวกนี้จะมีเซว้เท่ากับเด็กอายุ ๔ - ๑๒ ขวบ มี IQ ประมาณ ๕๐ - ๗๕

(๒) คนโง่มาก (Imbecile) พวกนี้โง่กว่าพวก Moron ทำงานได้เฉพาะประเภทที่ง่าย ๆ โดยต้องควบคุมงานอย่างใกล้ชิด บางคนก็ทำงานไม่ได้เลย จะมีเซว้เท่ากับเด็กอายุ ๓ - ๗ ขวบ มี IQ ประมาณ ๒๕ - ๕๐

(๓) คนโง่ที่สุด (Idiot) จัดอยู่ในพวกคนวิกลจริต ซึ่งต้องมีการควบคุมอารักขา ไม่สามารถหลบหลีกภัยอันตรายเฉพาะหน้าได้ อับน้ำแข็งตัวเองไม่เป็น พุกยวๆ เป็นประโยชน์ไม่ได้ อาจทำสิ่งที่เป็นอันตรายเช่น จุกไม้ขีดไฟเล่น มีเซว้เท่ากับเด็กอายุ ๒ - ๓ ขวบ มี IQ ต่ำกว่า ๒๕

ส่วนคนที่มีความทึบ (Dull) ไม่จัดว่าเป็นพวกจิตบกพร่องหรือปัญญาอ่อน การวัดเซว้ หรือสติปัญญาของคนแต่ละคนมีวิธีการที่เรียกว่า Intelligent Quotient เรียกโดยย่อว่า IQ มีวิธีการดังนี้ ๒๒

(๑) ตั้งคำถามไว้เป็นหมวด ๆ สำหรับคนที่มีอายุแตกต่างกันเช่น คำถามหมวดที่ ๑ สำหรับเด็กอายุ ๑ ขวบ หมวดที่ ๒ สำหรับเด็กอายุ ๒ ขวบ ฯลฯ ถ้าใครตอบคำถามหมวดนั้น ๆ ได้หมด ก็แสดงว่ามีเซว้เท่ากับคนปกติที่มีอายุเท่านั้น ปีแห่งสติปัญญาเรียกว่า Mental Age หรืออายุสมอง เด็กอายุ ๔ ขวบ อาจจะมีสติปัญญาสูงสามารถตอบคำถามสำหรับคนมีสติปัญญาเท่าอายุ ๑๐ ขวบ หรือผู้ใหญ่บางคนอาจจะตอบคำถามสำหรับเด็กอายุ ๕ ขวบไม่ได้ก็จัดว่าเป็นคนโง่

(๒) เมื่อหาอายุสมองได้แล้วก็เอาอายุสมองตั้งหารด้วยอายุจริงแล้วเอาร้อยคูณ เช่น เด็กคนหนึ่งอายุ ๘ ขวบ มีอายุสมอง ๑๐ ขวบ ก็จะได้ผลดังนี้

$$\frac{๑๐}{๘} \times ๑๐๐ = ๑๒๕ \text{ แสดงว่าเด็กนั้นมีสติปัญญาหรือเชาว์สูงมาก}$$

ผลของการเทียบเชาว์ จัดไว้ดังนี้

สูงกว่า ๑๔๐ ขึ้นไป มีสติปัญญาดีเลิศ เป็นพวกอัจฉริยะ

๑๒๐ - ๑๔๐ มีสติปัญญาฉลาดมาก

๑๑๐ - ๑๒๐ มีสติปัญญาฉลาด

๘๐ - ๑๑๐ มีสติปัญญาปกติ หรือปานกลาง

๘๐ - ๘๐ เป็นคนปัญญาค่อนข้างต่ำ

๗๐ - ๘๐ เป็นคนปัญญาต่ำหรือโง่

ต่ำกว่า ๗๐ ลงไป เป็นคนจิตบกพร่องหรือคนปัญญาอ่อน

ผู้ที่เป็นคนจิตบกพร่องหรือคนปัญญาอ่อนจะเป็นภาระแก่สังคมในการที่จะต้องเลี้ยงดูและควบคุมดูแล ถ้าปล่อยไว้ไม่ควบคุมดูแล อาจประกอบอาชญากรรมได้ง่าย ภัย เหตุผลดังนี้

(๑) เป็นผู้ขาดสติไม่สามารถหักห้ามใจตนเอง ทำอะไรตามใจชอบ ทำแต่สิ่งเฉพาะหน้าโดยมิได้คำนึงถึงผลของการกระทำที่จะเกิดขึ้นภายหลัง

(๒) มีความวิตถารในเรื่องเพศ หรือมีความรู้สึกทางเพศผิดปกติ

(๓) มีบุคลิกลักษณะป่าเถื่อน

(๔) อยู่ในฐานะที่จะชักจูงให้ประกอบอาชญากรรมได้ง่าย

(๕) มีนิสัยชื้อตรงต่อหน้าที่ ถ้าอยู่ในกลุ่มพวกโจร ก็เป็นสมุนโจรที่ซื่อที่สุด

(๖) ชอบเปลี่ยนงานบ่อย ๆ เนื่องจากไม่สามารถทำงานที่ใช้ความคิดได้

๒. สาเหตุทางค่านิยม เป็นการศึกษาลักษณะโครงสร้างของสังคมและตัวบุคคลที่สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม กับศึกษาลักษณะของสิ่งแวดล้อมโดยทั่วไปที่เป็นสาเหตุให้เกิดการกระทำผิดขึ้น ซึ่งมีเรื่องที่สำคัญ ๆ ดังนี้

๒.๑ ลักษณะโครงสร้างของสังคม และตัวบุคคลที่สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

๒.๑.๑ ทฤษฎีภาวะไร้กฎหมายหรือไร้กฎเกณฑ์ทางความประพฤติ

(Anomie Theory) ของ Emile Durkheim

เกอโก้ม เป็นนักสังคมวิทยาที่เห็นว่าอาชญากรรมเป็นผลผลิตของระบบค่านิยมทางสังคม อาชญากรรมเป็นการแสดงให้เห็นอย่างหนึ่งว่าคน ๆ นั้น กำลังอยู่ในสังคมเช่นไร เขายอมรับความผิดปกติกของคนเราเหมือนกัน แต่เน้นระเบียบของสังคมว่ามีความสำคัญกว่าตัวอาชญากร และการกระทำของอาชญากร เขาเห็นว่าอาชญากรเป็นผู้ที่ไปรับเอาบรรทัดฐานความประพฤติและคุณค่าที่แตกต่างกับผู้อื่นส่วนใหญ่ในวัฒนธรรมของตน อาชญากรเหล่านี้เป็นผู้ที่มาจากกลุ่มที่มีวัฒนธรรมย่อยแตกแยกออกไป โดยไม่ยอมรับกฎหมายหรือไม่ยอมรับเกณฑ์ปกติในทางความประพฤติของสังคม เขาอธิบายว่าคนเรามีความต้องการอยู่สองชนิด คือความต้องการทางกาย เช่นร่างกายต้องการอาหาร ความต้องการชนิดนี้จะมีชีวิตจำกั้อยู่ตามแต่สภาพบุคคลของแต่ละคน กับความต้องการทางสังคมหรือทางจิตใจ ได้แก่ความต้องการความมั่นคง ความมีชื่อเสียง และมีอำนาจ ซึ่งความต้องการชนิดหลังนี้ถ้าไม่มีขอบเขต ยอมรับภาวะไร้กฎหมายหรือไร้กฎเกณฑ์ทางความประพฤติมาให้ เมื่อคนเราไม่อาจได้รับสถานะทางสังคมตามที่ตนต้องการด้วยวิถีทางที่ชอบด้วยกฎหมาย ก็อาจหันไปอาศัยวิถีทางที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายได้ ^{๒๓}

๒.๑.๒ หลักเรื่องการเลียนแบบของ Gabriel Tarde

นักจิตวิทยาชาวฝรั่งเศสผู้นี้เห็นว่าคนเราเป็นอาชญากรเนื่องจากอาศัยการเรียนรู้เหมือนเรียนอาชีพอื่น ๆ โดยอาจเรียนมาจากข้างถนน หรือเรียนจากการคบหาสมาคมก็ได้ เขาเห็นว่าอาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมเหมือนความประพฤติปกติทั้งหลาย ผู้มีวิชาชีพบางอย่างอาจเกิดมามีบุคลิกภาพเหมาะสมแก่คนนั้น เช่นเดียวกับอาชญากรอาชีพก็อาจเกิดมามีบุคลิกภาพเหมาะสมแก่ อาชญากรรมได้ แต่ความประพฤติของคนเราในสังคมขึ้นอยู่กับตัวอย่างที่โคพบเห็นหรือได้เรียนรู้ เช่น การฆ่าตัวตาย ความรู้สึกทางศีลธรรมหรือความรู้สึกชั่วร้ายนั้นเป็นเรื่องที่ตามอย่างกันได้ ๒๘

๒.๑.๓ หลักเรื่องผลของความยากจนอันสืบเนื่องมาจากผลเสียของลัทธินายทุนของ William Adrian Bonger

เขาเป็นนักอาชญาวิทยาชาวเนเธอร์แลนด์ ที่เห็นว่าสาเหตุแห่งอาชญากรรมนั้นเนื่องมาจากระบบเศรษฐกิจแบบนายทุน ซึ่งมีรากฐานอยู่บนการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์เพื่อหวังกำไรผลิตผลมิได้ซื้อขายกันเพื่อมาจับความต้องการเท่านั้น แต่เพื่อหวังกำไรเป็นสำคัญ เช่น การมีสินค้าอยู่มากล้นตลาดในท้องที่หนึ่ง ถ้าไม่ทิ้งสินค้าเสียบ้างจะขายไม่ได้กำไรดี พอดีก็จะนำไปทิ้งเสีย แทนที่จะนำไปให้คนยากจน ปัจจัยในการผลิตตกอยู่ในมือของพวกนายทุน ส่วนพวกคนยากจนจะว่างงาน และขาดความรู้ ทำให้จิตใจไม่พัฒนา กลายเป็นคนเกียจคร้าน และประกอบอาชญากรรมได้ง่าย ๒๘

๒.๑.๔ ทฤษฎีความแตกต่างของการคบหาสมาคม (Theory of Differential Association) ของ Edwin H. Sutherland

ซูทเธอร์แลนด์เป็นนักอาชญาวิทยาชาวอเมริกัน ที่มีความเชื่อว่าการที่คนเรากระทำผิด เนื่องมาจากอิทธิพลของการคบหาสมาคมกับคนชั่วหรือคนกระทำผิดและ

หลงใหลบูชาว่ากฎหมายเป็นสิ่งที่ดีเลิศ ทฤษฎีนี้ได้เน้นหนักไปในด้านความประพฤติทางอาชญากรรมเกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งมีการเรียนรู้ทั้งค่านิยมและชั่ว การเรียนรู้ทั้งค่านิยมทัศนคติและวิธีการ กล่าวคือ การที่จะประกอบอาชญากรรมจะต้องมีทัศนคติขัดแย้งกับสังคม หรือมีความต้องการฝ่าฝืนบรรทัดฐานของสังคม โดยเห็นว่าการกระทำผิดเป็นของธรรมดา การที่คนเรามีการเรียนรู้ในลักษณะเช่นนี้ ก็เป็นเพราะหน่วยสังคมเบื้องต้นหรือกลุ่มปฐมภูมิ ซึ่งเป็นกลุ่มที่คอยจะให้การอบรมนั้นได้ถ่ายทอดทัศนคติหรือความรู้ความเข้าใจในทางที่ไม่ดีให้แก่บุคคลคนนั้น ทฤษฎีนี้ยังกล่าวต่อไปอีกว่า การที่คนเราจะกลายเป็นอาชญากรนั้น จะต้องมีความรู้สึกโน้มน้าวไปในทางจะทำผิดกฎหมายคือ มีความรู้สึกอยากฝ่าฝืนกฎหมายเหนือกว่าการที่จะปฏิบัติตาม ส่วนคนที่ไม่เป็นอาชญากรเพราะมีความรู้สึกที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย เพราะเห็นว่ากฎหมายมีคุณค่ามากกว่า เนื่องจากได้รับการอบรมในทางที่ให้เคารพกฎหมายตรงข้ามกับคนที่มีแนวโน้มจะประพฤติผิดกฎหมายเป็นผู้ที่ได้รับการอบรมมาตรงข้ามกับคนส่วนใหญ่ได้รับ จึงเห็นว่ากฎหมายมีความหมายน้อยกว่าการกระทำผิด เห็นว่ากฎหมายไม่สำคัญ การจำคุกหรือถูกลงโทษจากการกระทำผิดไม่สำคัญ พวกนี้มีความเชื่อว่าสิ่งที่คนส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นสิ่งเลวร้ายหรือเป็นความผิดนั้นเป็นของธรรมดา ซึ่งทำให้เขากระทำผิดได้โดยไม่มีความรู้สึกผิดบาป หรือเห็นว่าเป็นสิ่งไม่ดีเลย ๒๖

ที่กล่าวมา เป็นเหตุผลทางค่านิยมแวดล้อมที่เป็นหลักอธิบายในทางทฤษฎีต่อไปนี้จะกล่าวถึงลักษณะของสิ่งแวดล้อมโดยทั่วไปที่คนเราจะต้อง เกี่ยวข้องด้วย ได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน และชุมชนซึ่งมีอิทธิพลทำให้คนเรากระทำผิดได้

๒.๒ ลักษณะของสิ่งแวดล้อมโดยทั่วไป

๒.๒.๑ อิทธิพลทางครอบครัว

บุคคลหรือสังคมแห่งแรกที่เด็กจะโคพบเห็นและนับว่าเป็นสังคมหน่วยแรกที่เด็กมีความผูกพันอย่างใกล้ชิดที่สุดก็คือ ครอบครัว ซึ่งมีพ่อแม่ พี่น้อง หรือลุงป้า น้าอา ที่อยู่รวมบ้านเดียวกัน ความต้องการของเด็กนอกจากความต้องการทางกาย เช่น บุคคลทั่ว ๆ ไปแล้ว ยังมีความต้องการทางใจ หรือความต้องการทางอารมณ์ (Emotional Satisfaction) ด้วย เช่น ต้องการความรักใคร่ ความอบอุ่นใจ ความเมตตาปราณี ความยกย่อง ถ้าหากเด็กได้รับความต้องการดังกล่าวตามปกติ เมื่อเติบโตขึ้นก็จะเป็นบุคคลที่มีจิตใจหนักแน่น สมองปกติ รู้จักควบคุมสติอารมณ์ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และมีความรักเพื่อนมนุษย์อื่น ๆ ด้วย และในทางตรงกันข้ามถ้าเด็กขาดความต้องการทางจิตใจและอารมณ์แล้ว เมื่อเติบโตเด็กก็จะมีความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ต่อผู้อื่น และมีทัศนคติว่าคนทั้งหลายและสังคมเป็นศัตรูของตน ครอบครัวจึงเป็นสถาบันอันสำคัญยิ่งที่จะหล่อหลอมให้เด็กมีร่างกายและจิตใจอันแข็งแรงสมบูรณ์

ในเรื่องอิทธิพลของครอบครัวนี้ จากการสำรวจของกรมประชาสงเคราะห์ ไซขอเท็จจริงว่า เป็นมูลเหตุที่ทำให้เด็กมีความประพฤติเลื่อมเสียดัง ๗๐ % ซึ่งมูลเหตุเหล่านั้นได้แก่

๒.๒.๑.๑ มูลเหตุที่เกิดจากบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ประชาชนส่วนมากโดยเฉพาะผู้ที่ เป็นบิดามารดา หรือผู้ปกครองของเด็ก ที่มีปัญหาทางความประพฤติ มักจะโยนความผิดให้แก่เด็กเสมอ เช่นว่าคนใดสั่งสอนดีแล้ว เด็กกลับไปประพฤติชั่วเอง จึงกลายเป็นเด็กเสเพลไม่ค่อยมีใครที่จะพิจารณาตัวเองเลยว่าความจริงนั้น การที่เด็ก

เสื่อมเสียทางความประพฤติก็เพราะมีมูลเหตุเกิดจากคนซึ่งเป็นบิดามารดา หรือผู้ปกครองก็ได้ มูลเหตุที่เกิดจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีได้หลายประการ เช่น บางรายบิดามารดาทะเลาะวิวาทกันเสมอ และพาดหาเรื่องเอากับบุตรด้วย จนทำให้บุตรขาดความรัก ความเคารพนับถือบิดามารดา ไม่อยากอยู่ร่อหน้า บางรายบิดามารดาก็ปฏิบัติกับบุตรทารุณโหดร้ายเกินไป ซึ่งอาจเนื่องจากเป็นบิดามารดาเลี้ยงของเด็ก หรือแพทย์สุรยาเมาจนครองสติไม่อยู่ บางรายบิดามารดาหย่าร้าง หรือแยกกันอยู่ ทำให้เด็กเกิดความหวาดหวั่น และขาดความมั่นคงในชีวิตทางครอบครัว บางรายบิดามารดาผู้ปกครองก็เข้มงวดกวดขันกับชีวิตประจำวันของเด็กจนเกินไป ไม่ยอมรับรู้ถึงความต้องการตามธรรมชาติ และตามวัยต่าง ๆ ของเด็ก จึงทำให้เด็กต้องหาทางระบายความกตัญญู หรือความต้องการไปในทางอื่นที่ไม่เหมาะสม บางรายเด็กก็เป็นกำพร้าไร้ญาติขาดผู้อุปการะคุ้มครอง บางรายบิดามารดาหรือผู้ปกครองออกไปประกอบอาชีพนอกบ้านตั้งแต่เช้าจนค่ำ ไม่มีเวลาจะอยู่กับเด็กเลยนอกจากเวลากลางคืน ซึ่งบางครั้งเด็กกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองก็ไม่มีโอกาสสนทนาปราศรัยกันเลยทั้งวัน เพราะบิดามารดาพากันไปทำงานแต่เช้า เมื่อบุตรยังไม่ตื่นตื่นนอนบุตรตื่นขึ้นก็ออกไปเที่ยวเตร่ กว่าจะกลับเข้าบ้านก็เมื่อบิดามารดาเข้านอนแล้ว ทั้งบิดามารดาเองก็ไม่เอาใจใส่ห่วงใยบุตร จะไปไหนทำอะไรก็ช่าง และบางรายบิดามารดาก็ยากจนจนแสนมาก ที่อยู่อาศัยก็ชำรุดทรุดโทรม ทุกวันต้องการเขากินค่าความเหนื่อยยาก เด็กจึงถูกทอดทิ้งปล่อยให้ประพฤติดีเสเพลไปตามยถากรรม เป็นต้น

๒.๒.๑.๒ มูลเหตุที่เกิดจากบุคคลในครอบครัว นอกจากบิดามารดาของเด็กจะเป็นมูลเหตุที่ทำให้เด็กประพฤติเสียได้ดังกล่าวแล้ว บุคคลในครอบครัวซึ่งเป็นญาติพี่น้องหรือบุคคลอื่นก็อาจเป็นผู้สร้างมูลเหตุแห่งการประพฤติเสื่อมเสียของเด็กได้เช่นกัน

รายที่บิคามารคาของ เด็กไม้ค้อยอยู่ติดบ้าน ทอทั้งเด็กใหญ่ในความปกครองดูแลของผู้อื่น ซึ่งอาจปล่อยปละละเลยเด็กเกินไป หรือเซมงวดทารุณต่อเด็กเกินไปก็ได้ เด็กก็เลยหันไปประพฤตีสเพล แต่ในกรณีที่มีมักจะไคยในไคฟังกันอยู่เสมอก็คือ กรณีที่เด็กเป็นบุตรเลี้ยงบุตรบุญธรรมหรือเป็นเด็กที่เขาเก็บมาเลี้ยงภายในบ้าน ซึ่งนอกจากบิคาหรือมารคาเลี้ยงบางคนจะเป็นขมึนกับปู่กับเด็กแล้ว บุคคลอื่น ๆ โดยเฉพาะผู้ที่เป็บุตรแท้จริงของบิคามารคาเลี้ยงก็จะขมึนเกลียดชังเด็ก บางครั้งก็หาเรื่องกลั่นแกล้งและทำทารุณกรรมกับเด็กที่อยู่ในฐานะบุตรเลี้ยงบุตรบุญธรรม เมื่อเด็กมีความคับแค้นใจมากขึ้นไม่อาจแสวงหาความเมตตาปราณีไคจากผู้ใด เพราะแม่แตญาติพี่น้องของตนเองยังโหดร้าย เช่นนั้นแล้วจะมีใครที่ไทนอีกเล่าที่จะมาหวังไคคอดคนไค เมื่อเป็นเช่นนี้ก็เลยเกิดความคิดขึ้นว่าบุคคลทุกคนในโลกนี้คือศัตรูของตน และเริ่มประพฤตีสเพลต่าง ๆ เช่น แกล้งทำลายสิ่งของ ลักขโมย ทะเลาะกับผู้ใหญ่และครูทางโรงเรียน ซกค้อยกับเพื่อนรังแกเด็กเล็กกว่าที่โรงเรียน และในที่สุดก็ไปเข้าสมคมในแกงค์หรือพวกที่ประพฤตีสวัคยหวังจะหาเพื่อนฝูงที่มีจิตใจไคยวกัน การประพฤตีสเพลชั่วร้ายของเด็กประเภทนี้ โดยเฉพาะในระยะต้น ๆ นั้น ก็มีความมุ่งหมายแต่เพียงให้เป็เครื่องแสดงออกของความรู้สึกทางจิตใจ เพื่อระบายความคังแค้นต่าง ๆ ที่เก็บสะสมอยู่ในอกออกมาเป็นทางต่อต้านความไมยุติธรรมที่ตนไครับ หรือเพื่อแสดงให้บุคคลทั้งหลายที่ตนเข้าใจว่าเป็นศัตรูรู้ว่าตนก็มีพรรคพวกเพื่อนฝูงแกง ๆ ไคใครจะขมเหงเลนงาย ๆ ไคไค เด็กเหล่านี้ประพฤตีสเพลก็เพราะหลงผิดไปว่าความสเพลของตนนั้นคือสิ่งที่จะป้องกันมิให้ใครมารังแก หรือทารุณโหดร้ายคอดคนไคเหมือนแต่ก่อนอีก

๒.๒.๒ อธิพลทางโรงเรียน

ถัดจากบ้านก็คือโรงเรียน ซึ่งถือว่าเป็นสนามในสังคมแห่งแรก ที่ทดลองเกี่ยวกับความสามารถ ความประพฤติและการปรับปรุงตัวของ เด็กให้เข้ากับสถานการณ์

เด็กประพฤติกเสเพลไคเช่นกัน แคมูลเหตุจากโรงเรียนแท้ ๆ นั้นมีน้อยกว่าทางอื่น ๆ และผู้สร้างมูลเหตุนี้แ่นและมีใช้คว้ออาคาร หรือสถานที่ของโรงเรียน แต่เป็นครูที่สอนเด็ก ที่อาจเป็นมูลเหตุให้เด็กประพฤติกไม่ค้ได้ โดยอาจมีไคหลายกรณีเช่น เพราะครูไม่เข้าใจจิตวิทยาการสอนเพียงพอ ไม่เข้าใจความต้องการของเด็ก หรือแสดงความดุร้ายกับเด็กมากเกินไป จนเด็กเกลียดชัง เด็กที่มีจิตใจอ่อนหรือมีความโน้มเอียงที่จะประพฤติกเสเพลเพราะมีมูลเหตุจากทางบ้านประกอบอยู่แล้ว ก็เลยหนีโรงเรียน เพียวเกเรเร่รอนตามสถานที่ต่าง ๆ เพราะตนเองไคเห็นความทารุณทางบ้านมาแล้ว เมื่อตองมาถูกกระหนาบจากครูทางโรงเรียนเข้าอีก เลยหมกที่พึ่งทำนองหนีเสือปะจระเข้ ตองหันเขาหาความซ้วเป็นทางออก เพราะเป็นทางที่ง่ายที่สุดไคในความคิดของเด็ก นอกจากนั้นก็อาจมีมูลเหตุจากเรื่องอื่น ๆ ไคอีกเช่น เป็นเพราะเด็กน้อยหน้าเพื่อนฝูงที่คินมีเครื่องแต่งกายไม่ค้ ไม่มีรองเท้า ไม่มีเงินซื้อขนม ไม่มีอุปกรณ์การเรียนครบถ้วน ทำให้เด็กอับอายขายหน้าเพื่อนฝูง ไม่มีใครนิยมชมชอบ จึงเปลี่ยนมาประพฤติกเกเรเพื่อจะได้เป็นทางสร้างจุดเคนขึ้นในคว้แทนสำหรับเรียกความสนใจจากครูและเพื่อน แล้วในที่สุดเมื่อเข้ากับใครไม่ไคก็เลยหนีโรงเรียนไปเป็นเด็กข้างถนน

นอกจากนั้น สำหรับในประเทศไทยเรา เวลาคี้กำลังประสมกับปัญหาในเรื่องความขาดแคลนโรงเรียน สถานที่เรียนและครู ตลอดจนอุปกรณไคในการสอนการเรียน มีเด็กเป็นจำนวนมากที่ยังขาดสถานที่เล้าเรียนและเมื่อไม่มีที่เรียนก็เลยไม่ตองเรียน และไม่ทราบว่าจะใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์อย่างไร ก็พากันเที่ยวเตร่เฮฮา คบเพื่อนฝูงที่ไมค้ จำค้วอย่างทีเลวเอามาประพฤติก ทำให้เกิดปัญหาเด็กวัยรุ่นกระทำ ความผิดมากชึ้น

๒.๒.๓ อิทธิพลทางชุมชน แบ่งเป็น

๒.๒.๓.๑ สภาพทางสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Aspects) มนุษย์เกิดมาในสังคมหมู่ใด ก็ย่อมรู้จักกับวัฒนธรรมของชุมชนนั้น ยิ่งเติบโตขึ้นก็ไ้ถ่ายทอดเอาสิ่งที่ได้เรียนรู้จากผู้ใหญ่หรือคนในสวนรวมของสังคมหมู่นั้นมากขึ้น สิ่งที่สังคมถ่ายทอดให้สังคมของตนรับช่วงต่อและรักษาไว้นี้ไ้แก่ชนบทรรมนิยม ประเพณี จะสังเกตไ้ว่าความคิดเห็น ความรู้สึก ความประพฤติ และการแสดงกริยาอาการของคนในสังคมหมู่ใดก็ลงรูปเป็นแบบเดียวกันหรือพิมพ์เดียวกัน ดังนั้นเด็กที่เกิดและเติบโตขึ้นมาในสังคมที่มีสิ่งแวดล้อมไม่ดี จึงมีโอกาสรับเอาสิ่งที่ไม่ดีเข้าไปในบุคลิกภาพไ้มาก

ย่านชุมชนที่มีเด็กกระทำความผิดมาก (Delinquency area) นั้น มักจะเป็นเขตที่มีกลุ่มชนอาศัยอยู่หนาแน่นมาก ๆ เช่น ในนครหลวงหรือเมืองใหญ่ เนื่องจากมีโรงงานอุตสาหกรรมมาก มีการค้ามาก สังคมสมัยใหม่ของนครหลวงหรือเมืองใหญ่เป็นสังคมที่ไม่มีระเบียบ มักทำให้เด็กปรับตัวไม่ถูก ดังที่ พ.ศ.อ.นายแพทย์สุภักดิ์ บัณฑิตกุล นายแพทย์โรงพยาบาลตำรวจกล่าวว่า จากการทำสถิติในรอบปี ๒๕๑๓ พบว่ามีคดีเกี่ยวกับข่มขืนเกิดขึ้นทั่วไป ๓๒๐ คดี ในทุกท้องที่รับผิดชอบของตำรวจ เฉลี่ยแล้วข่มขืนกันวันละประมาณ ๑ คน อายุผู้ถูกข่มขืนอยู่ในวัย ๑๕ - ๑๖ ปีมากที่สุด ผู้ถูกข่มขืนส่วนใหญ่มักจะเป็นลูกจ้างจากต่างจังหวัดมาอยู่ในเมืองหลวง มีการศึกษาต่ำ หรือเป็นกรรมกรและสถานที่เกิดเหตุเป็นคดีข่มขืนมากที่สุดในเขตนครหลวง ๆ นั้นมีอยู่ ๒ จุด คือ ย่านราษฎร์บูรณะ พระประแดง บางขุนเทียนกับย่านพระโขนง ประเวศ บางนา สำโรง ที่เป็นดังนี้เพราะในย่านแรกมีโรงงานตั้งอยู่มาก ส่วนย่านที่สองมีแหล่งสตั้มอยู่มาก

๒.๒.๓.๒ สื่อมวลชน (Mass Communication Media)

สื่อมวลชนในปัจจุบันมีหนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์และหนังสืออ่านเล่น อิทธิพลของสื่อมวลชนเหล่านี้เป็นอิทธิพลในระบอบรอง คือส่วนใหญ่มิใช่เป็นสาเหตุโดยตรงแห่งการกระทำความคิด^{๒๘} แต่เนื่องจากสื่อมวลชนเหล่านี้ได้เข้ามามีส่วนพัวพันกับชีวิตประจำวันของคนเราเป็นอย่างมากจนแทบจะรู้สึกว่าเป็นอยู่ของคนเราถ้าขาดสิ่งเหล่านี้ไปแล้วจะเกิดความเจ็บแสบเหงามากทีเดียว หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ และหนังสืออ่านเล่น เป็นสิ่งที่นำข่าวสารและความบันเทิง เรืองร้อนและความรู้อย่างต่าง ๆ มาให้เราโดยเราเสียค่าใช้จ่ายถูกมากในการแลกเปลี่ยนกับความรู้และความบันเทิง แต่สิ่งใดเมื่อมีประโยชน์มาก ก็มีโทษอย่างมากเหมือนกัน เพราะวาลิ่งเหล่านี้ได้นำเอาสิ่งที่ไม่ดีหลายอย่างหลายประการมายัดเยียดให้แก่เยาวชนด้วย

หนังสือพิมพ์ที่คัดสรรเสนอข่าวตรงไปตรงมา เพื่อให้ผู้อ่านได้ทราบความเป็นไปของสังคม แต่หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่มักเสนอข่าวโดยแต่งเติมข่าว โดยเฉพาะข่าวอาชญากรรมให้ตื่นเต้นเร้าใจผู้อ่าน เสนอวิธีการของคนร้ายในการประกอบอาชญากรรมจนกลายเป็นชีของแก๊งค์ การพาดหัวข่าวและลงรูปภาพประกอบในหน้าแรกขอมที่จะให้ชาวเล็กลดกลายเป็นชาวใหญ่ เพื่อผลประโยชน์ในทางการค้า และหนังสือพิมพ์ชนิดนี้ชวนอ่านสำหรับเด็กด้วย ดังนั้นถ้าเด็กมีพื้นฐานทางจิตใจไม่ดีอยู่แล้ว ก็อาจจะมีความโน้มเอียงให้เกิดความคิดที่จะประกอบอาชญากรรมทำนองเดียวกันนั้นได้

ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ ก็นับว่ามีอิทธิพลต่อจิตใจของผู้ดู ผู้ฟังมาก เครื่องให้ความบันเทิงเหล่านี้อาจจะนำผลร้ายมาสู่จิตใจเด็กโดยไม่รู้ตัวได้ เช่นภาพยนตร์ที่ตื่นเต้น เร้าใจในค่านิยมลามก ภาพยนตร์เกี่ยวกับอาชญากรรม หรือวิทยุโทรทัศน์ที่มี

รายการโฆษณาสินค้าที่ไม่เหมาะสมกับสภาพของเด็กเช่น โฆษณาสุรา เบียร์ บุหรี่ โดยชี้แจงคุณภาพว่าดี วิเศษ อร่อย ชวนดื่ม เมื่อเด็กได้ฟังได้ดูภาพบ่อย ๆ เขาก็จะเกิดความอยากลองชิม ชิมแล้วก็อาจติดเป็นนิสัยได้

หนังสืออ่านเล่นและหนังสือการ์ตูน ก็อาจมีอิทธิพลอันน่าให้ผู้อ่านมีจิตใจคล้อยตาม หรือถึงกับประพฤติกตามไปในทางไม่ดีได้ โดยมีเนื้อเรื่องไปในทางอาชญากรรม แสดงความเก่งกาจสามารถของคนร้ายยกย่องโจรว่าเป็นสุภาพบุรุษบ้าง เป็นโจรผู้ดีบ้าง บรรยายให้ดูรายมีรูปร่างสวยสง่า แดงความหึงแค้นเกรี้ยวกราด เป็นที่หัวนเกรงของชาวบ้าน มีผู้หญิงรัก บางเรื่องก็เขียนโดยใช้ชื่อย่อคำหยาบคาย กักขละ เหลลานี้ล้วนเป็นภัยแก่จิตใจของเด็กวัยรุ่น ที่อาจเกิดความคิดหรืออารมณ์เสียเหิมอยากทำสิ่งชั่วร้ายเช่นนั้นบ้าง ^{๓๐}

ตามที่กล่าวมาถึงสาเหตุแห่งการกระทำผิดทั้งทางร่างกายและจิตใจ และทางค่านิยมอันนั้น ยังไม่มีใครสามารถพิสูจน์ได้ว่าสาเหตุทางจิตใจจะมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดมากกว่ากัน แต่มีความเชื่อเป็นส่วนมากในระหว่างนักอาชญาวิทยาและนักจิตวิทยาว่า สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลสำคัญกว่า ทั้งนี้คงจะเนื่องจากว่าเหตุผลทางร่างกายและจิตใจยังไม่แจ่มชัดพอที่จะให้ความเชื่อถือได้เท่าเหตุผลทางค่านิยม แต่ทั้งร่างกายและจิตใจและสิ่งแวดล้อมต่างก็เป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมความเจริญเติบโต และเป็นเหตุแห่งความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งสองอย่างแล้วแต่ว่าอย่างไรจะมีอิทธิพลต่อบุคคลนั้นมากกว่ากัน ถ้าสามารถที่จะทราบได้ว่าอย่างไรใดมีความสำคัญหรือมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของบุคคลนั้นมากกว่า ย่อมมีประโยชน์

ในการที่จะปรับปรุงแก้ไขตัวบุคคลผู้นั้น เพราะเป็นการปรับปรุงแก้ไขที่ถูกทางในการที่จะให้เขาเป็นคนดีขึ้น อันจะเป็นการป้องกันอาชญากรรมมิให้เกิดมีขึ้นอีกในอนาคต

สำหรับในประเทศไทย จากสถิติปี พ.ศ. ๒๕๑๓ - ๒๕๑๕ ของศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง ปรากฏว่าสาเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดถูกจับส่งมายังสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก คือ^{๓๑}

๑. สภาพทางครอบครัวแตกแยก หรือสภาพทางอารมณ์
๒. สิ่งแวดล้อมไม่ดีและคบเพื่อนชั่ว
๓. ฐานะทางเศรษฐกิจยากจน
๔. สภาพทางร่างกายและสภาพทางจิตที่บกพร่อง
๕. อื่น ๆ

จากสถิติจะเห็นว่าจำนวนกว่าร้อยละ ๓๐ ถูกจับเนื่องจากสาเหตุทางครอบครัว ดังนี้

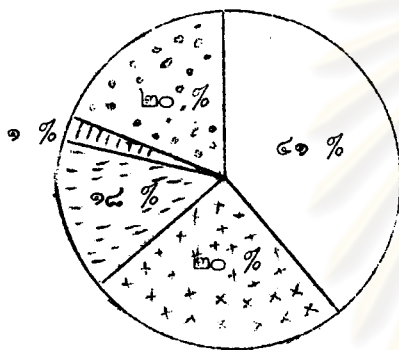
ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^{๓๑} สำนักงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี, ข้อเท็จจริงและตัวเลขสำคัญเกี่ยวกับเยาวชนของประเทศไทย (พระนคร : โรงพิมพ์สำนักทำเนียบ

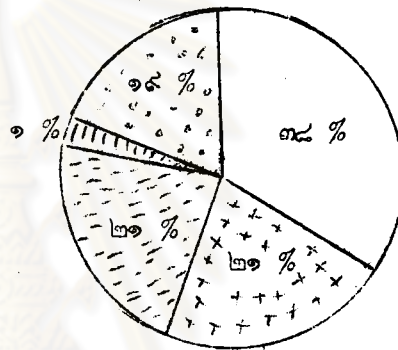
แผนภูมิที่ ๑

แสดงสาเหตุแห่งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

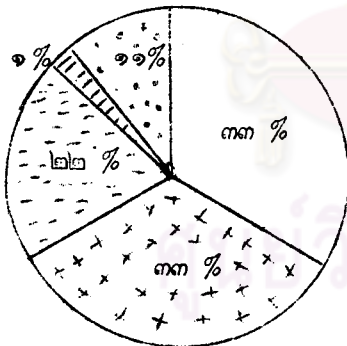
ปี ๒๕๑๓ - ๒๕๑๕

ปี ๒๕๑๓

ปี ๒๕๑๔

ปี ๒๕๑๕

- ๑. ทางครอบครัวหรือสภาพทางอารมณ์
- ++ ๒. ทางคบเพื่อนหรือถูกชักจูง
- ▨ ๓. ทางเศรษฐกิจ
- ▩ ๔. ทางร่างกายหรือสภาพทางจิต
- ⊙ ๕. อื่น ๆ

โดยที่ปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่ในเวลาเดียวกันก็เป็นสิ่งที่สังคมไม่ปรารถนาให้มีขึ้น จึงจำเป็นต้องจัดตั้งหน่วยงานทางสังคมขึ้นมาเพื่อรับผิดชอบแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้มันน้อยที่สุดเท่าที่จะน้อยได้ ในการนี้รัฐบาลในฐานะผู้รับผิดชอบต่อสวัสดิภาพของประชาชนในชาติ ซึ่งรวมถึงเด็กและเยาวชนด้วย จึงได้อนุมัติให้กรมตำรวจจัดตั้งกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชนขึ้น เพื่อให้ดำเนินงาน